

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2022 r. – Robin Wood i in./Komisja**(Sprawa T-575/22)**

(2022/C 482/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Robin Wood – Gewaltfreie Aktionsgemeinschaft für Natur und Umwelt eV (Hamburg, Niemcy) i 6 innych skarżących (przedstawiciel: C. Baldon, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sygnaturze Ares(2022)4939323 z dnia 6 lipca 2022 r., w której Komisja oddaliła wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej złożony w dniu 3 lutego 2022 r. przez stronę skarżącą na podstawie art. 10 rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 w sprawie konwencji z Aarhus;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. W odniesieniu do „gospodarki leśnej” strona skarżąca podnosi sześć zarzutów, twierdząc, że zaskarżona decyzja jest wadliwa z powodu:
 - naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do kryteriów ustalania kiedy działalność ma istotny wkład w łagodzenie zmian klimat;
 - naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do zwolnienia z analizy korzyści klimatycznych gospodarstw leśnych poniżej 13 ha w ramach kryteriów dotyczących istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimat;
 - naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do kryteriów ustalania kiedy rozpatrywana działalność nie wyrządza poważnych szkód w adaptacji do zmian klimatu;
 - naruszeń prawa w odniesieniu do kryteriów ustalania kiedy rozpatrywana działalność nie wyrządza poważnych szkód przejściu na gospodarkę w obiegu zamkniętym;
 - naruszeń prawa w odniesieniu do kryteriów ustalania kiedy działalność nie powoduje poważnych szkód w zakresie łagodzenia skutków zmiany klimatu;
 - naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do kryteriów ustalania czy dana działalność nie powoduje poważnych szkód w zakresie ochrony i odbudowy bioróżnorodności i ekosystemów.
2. W odniesieniu do „działalności w zakresie bioenergii leśnej” strona skarżąca podnosi sześć zarzutów, twierdząc, że zaskarżona decyzja jest wadliwa z powodu:
 - oczywistych błędów w ocenie obarczających wniosek, że kryterium w postaci „istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu” jest właściwe dla ustalenia, że dana działalność w istotnym stopniu przyczynia się do łagodzenia zmian klimatu;
 - naruszeń prawa w odniesieniu do standardów ustalania technicznych kryteriów kwalifikacji;
 - oczywistych błędów w ocenie prowadzących do uznania, że podstawą kryterium w postaci „istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu” w odniesieniu do działalności w zakresie bioenergii leśnej są rozstrzygające dowody naukowe i zasada ostrożności;

- oczywistych błędów w ocenie prowadzących do ustalenia, że kryterium „nie czyni poważnych szkód”, w odniesieniu do działalności w zakresie bioenergii leśnej gwarantuje, że ta działalność nie wyrządza poważnych szkód innym celom środowiskowym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. ⁽¹⁾;
- naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do kryteriów dotyczących istotnego wkładu w adaptację do zmian klimatu;
- naruszeń prawa i błędów w ocenie w zakresie stosowania porozumienia paryskiego i Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. 2020 L 198, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2022 r. – RH i in./Komisja

(Sprawa T-596/22)

(2022/C 482/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RH, RI, RJ, RK, RL (przedstawiciel: adwokat P. Holtrop)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 czerwca 2022 r., C(2022) 3942 wersja ostateczna, pomoc państwa SA. 102454 (2022/N) – Hiszpania i SA. 102569 (2022/N) – Portugalia – dotyczącej mechanizmu dostosowania kosztów produkcji w celu obniżenia ceny hurtowej energii elektrycznej na rynku iberyjskim,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja dopuściła się błędu w ustaleniach faktycznych, nie zrozumiałszy funkcjonowania krajowego środka pomocy państwa.

Komisja nie zrozumiała prawidłowo funkcjonowania środka w *Real Decreto-Ley 10/2022* ⁽¹⁾. Z analizy przeprowadzonej przez Komisję w zaskarżonej decyzji nie wynika, że Komisja ma świadomość, iż zwolnienie dotyczące zabezpieczonych dostaw energii elektrycznej nie obejmuje wszystkich możliwych zabezpieczeń, ponieważ w niektórych ustępach odnosi się ono do uczestników rynku hurtowego, podczas gdy w innych uznaje się, że dotyczy ono każdego zabezpieczenia. Skutkiem tego Komisja nie uwzględniła pozycji strony skarżącej i błędnie stwierdzając, że program pomocy państwa jest zgodny z prawem UE.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym środek przewidziany w *Real Decreto-Ley 10/2022* nie jest ani odpowiedni, ani proporcjonalny:

- mimo że mechanizm pomocy państwa jest dobrze ukierunkowany na osiągnięcie swojego celu można było zastosować inne, mniej uciążliwe środki, które nie wpłynęłyby negatywnie na pozycję strony skarżącej na rynku;
- ponadto zapobiegłyby one zakłóceniom, które są konsekwencją programu pomocy, takim jak postawienie strony skarżącej w niekorzystnej sytuacji w stosunku do konkurentów rynkowych o odmiennej strukturze zaopatrzenia w energię lub przysparzając spółce niespodziewanych zysków, za pomocą którego strona skarżąca zabezpieczyła część swojego zużycia energii elektrycznej, oraz jej klientów.